உ
சிவமயம்

அளவையம்பதி

ம்பழாவளை விநாயகர்

பேரில்

பாடிய

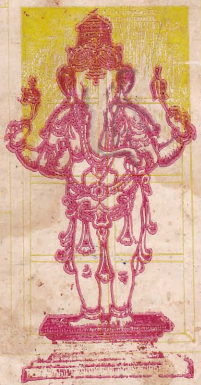

கலிவெண்பா

இயற்றியவர்:
வைத்தியர் அம்பலவாணர் கதிரித்தம்பி அவர்கள்

பதிப்புரை

இந்த நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் அளவெட்டிக் கிராமத்தில் வாழ்ந்த பிரபல வைத்திய சிகாமணியாகிய திரு. அம்பலவாணர் கதிரித்தம்பி அவர்கள் அக்காலத்தில் இயற்கைப் புலவனுயும், சமூக சீர்திருத்தவாதியாயும், தெய்வ பக்திமானுகவும் விளங்கினர்.

இப்பெரியார் தெய்வ பக்தி மிகுந்த பல பிரபந்தங்களும், தனிப் பாடல்களும் பிறவும் இயற்றியுள்ளாரென்பது அக்காலத்தில் வாழ்ந்தவர்கள் வாய் மொழியாகச் சொல்ல அறிந்துள்ளோம். இயற்றமிழில் மாத்திரமன்றி நாடகத் தமிழிலும் வல்லுநர் என்றும், "யாழ்ப்பாண விலாசம்" என்னும் நாடக நூலை இயற்றி நடிப்பித்தார் என்றும் முதியோர் மூலம் அறிந்தோம்

அவற்றுள் குறித்த வைத்தியர் அவர்களின் மகனும் அளவெட்டி தவளக்கிரி முத்துமாரி அம்மனுக்குத் தேர்த் திருப்பணி செய்வித்தவருமாகிய அரசினர் வைத்தியர் திரு. அ. க. கந்தையா அவர்களாலும், பேரன் அரசினர் வைத்தியர் திரு. இ. துரையப்பா அவர்களாலும் நினைவிலும் குறிப்பிலும் வைத்திருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட அளவெட்டி கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா, தவளக்கிரி முத்துமாரியம்மன் இரட்டை மணிமாலை திருக் கோணேசர் பதிகம் என்பவற்றைப் பல அன்பர்கள் விரும்பியபடி யான் அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிடுகின்றேன்.

சொற்சுவை பொருட்சுவையுடன் அருட்டன்மை யும் பொருந்திய இப்பாடல்களைச் சைவ அன்பர்களும் தமிழ் அறிஞர்களும் படித்துப் பயன்பெறுவார்கள் என்ற அன்பெண்ணத்திலால் இப்பணியில் முன்வந்தேன்.

இப்பாடல்களைப் பாதுகாத்து வைத்திருந்து தந்துத வியபெரியார்க்கும் இவை புத்தகவடிவம் பெற்று வெளி வர உதவிய அன்பர் அனைவர்க்கும் எனது நன்றி உரிய தாகுக.

"யோக வாசம்"
அளவெட்டி.
1-12-1964

இ. அம்பலவாணர்

நான்முகம்

சீர்மருவு சைவமதத் தேன்பெருகு வைத்திய
சிகாமணி எனத்திகழ்ந்தோன்
செம்மலம் பலவாணர் சேய்கதிரித் தம்பிதரும்
செந்தமிழ்ச் செல்வங்களாம்:
பேர்மருவு மளவையூர்க் கும்பழா வஹையானைப்
பேணுகலி வெண்பாவையும்,
பீடுடைய அண்டங்கள் ஆடிடும் தேவியாய்ப்
பேசுதவ ளக்கிரியிலே
ஏர்மருவு மாதிபர மேஸ்வரி மகாமாரி
இரட்டைமணி மாலைதனையும்
எந்தைகோ ணேசரின் பதிகத்தை யும்புவியில்
இன்பஅன் பூறிமகர
பார்மருவு வைத்திய கலாநிதி எனும்புகழ்
பதிஇராச முத்தையரின்
பணிமகனம் பலவாணர் பத்தியுட னச்சிற்
பதிப்பித்த னன்பரவவே.

ஓ

நூற்பயன்

துங்க வாரணன், சோதி படர்சடைச்
சிங்க மாரி, திருக்கோண மாமலைச்
சங்கரன் புகழ் தண்கவி ஓதினோர்
மங்களம் தரு வானர சார்வரே.

அளவையூர்—சஞ்சீவி

உ

சிவமயம்

அளவை நகர்

கும்பழாவனை விநாயகர் பேரில்

பாடிய

கலிவெண்பா.

காப்பு

கட்டளைக் கலித்துறை

தேமேவு பொற்கும்பழாவனை மேவிய தேவபரன்
மாமேவு வேழமுகன் சந்திரசேகரவள்ள லுக்கே
பாமேவுசொற் கலிவெண்பாவைப்பாடப்ப டியுமுகிற்
காமேவுசித்தியளவை விநாயகன் காப்பதுவே.

கலிவெண்பா

பூமாதும் மாமாதும் பூக்கமழ்வெண்டாமரை வாழ்
பாமாதுஞ் சேர்ந்து நலங்குலவு—தேமேவு
பொன்னுரளகாபுரி நேரளவைதனின்
மின்னுர் பல வளங்கண்மேவியே—நன்னயஞ்சால்
சூதங்கதலி பலாசொற்சுவை சேர்ந்நற் கனிகள்
போதலரு மூல்லை திகழ்பூங்காவு—மீதுலவு
வண்டு மதுவுண்டு களிமண்டியேகாந்தாரம்
பண்டை மறைவேதியரிற் பாடவே—மண்டுபுனல்

வாளைசேல் துள்ளிவளர் பூகந்தன்னிலுறு
பாளை கிழித்து மடற்பங்கயத்தி—னீளுறக்கங்
கொள்ளுந் தடவாவி கொங்கவிளுங்கா விமலர்ப்
பள்ளநீர் தங்கும் பழனங்க—ளுள்ளனவாய்
பாங்கும் பெறுங் கும்பழாவளாவாய் வீற்றிருந்து
தீங்ககற்று வண்மை திருமூர்த்தி—தாங்குபெருங்
கள்ளவேடத்தைக் கருத்திலெண்ணு துண்மைமிகு
தெள்ளுமுணர்வுடையோர் சேர்ந்துதம—துள்ளத்தே
யன்புவைத்துக் கைகூப்பியானந்தநீர் சொரிந்து
முன்புநின்று தன்னைமுறை வணங்கி-யின்பசுக
வாழ்வை யெமக்களிப்பாய் வானவனே போற்றியென்று
தாழ்விலாதேத்தத்தகுபலனை--யாழ்வுபெறு
வாரியமுதமென மற்றவர்க்குத் தந்தருளிக்
கூரிருளாம் பாவக்கொடுவினையை—வேரோடே
நீக்கித் தனக்கடிமையாக்கி வைக்கு நீர்மையான்
தேக்குந் திருவருள் சேர்சிற்சோதி—வாக்குமனந்
தேகத்துக் கெட்டாத தேவாதி தேவபிரான்
யோகத்தோர் காணுவுயர்நாதன்—வாகுபெறு
மத்தகய முகத்தன் மாலோன் றிருமருகன்
நித்தியமென் சித்தமிசை நேசத்தை—வைத்துமே
வந்தபிணிகள் மனக்கவலை நீக்குகன
சுந்தரவொய்பார துரைராசன்—முந்தியநாள்
திங்கட்குடை யுடையோன் றென்றலிளந்தேரோன்
செங்கண் மாலீன்ற சிறுமதலை—யைங்கணைகள்
கோட்டிக்கருப்பு வில்லைக் கொண்டெய்ய நெற்றிக்கண்
காட்டிக்கனல்வீசிக் காய்ந்தவனை—வாட்டியே
தொந்தரவு செய்த தொலையா வசுரருடன்
முந்துபுரஞ் சுட்டமுழுமுதல்வ—னிந்துபணி
கங்கைமணியணி யுங்கங்காளன் பங்கிலுறை
மங்கையுமை பெற்றமகனேனை—துங்கமுறு
மோர்கொம்பிரு செவியுளாற் றெடுக்குமும் மதத்தன்
சீரார்நால் வாயன்றிகழ் கரங்கள்—பேராரு

மைந்தடையானே ரம்பனரணனுநாரணனும்
வந்துபணியு மலர்ப்பாத—னிந்திரன்றன்
றெல்லைவிணையின் றெடர் நீங்கக்கும்பமுனி
மல்லற்கமண்டலத்தின் மாதீர்த்தாஞ் செல்லார்
புகாரில்வரவிடுத்தே பூவுலகோர்தங்கண்
மகாரையனை காத்தவாறே—தகாதவெமைக்
காக்குங்குணநற் கருணை பொழியுமுகில்
ஆக்கல்திதியழித்தலாதியா—மீக்குலவு
மெத்தொழிலும் வல்லானெழில் விக்கினேசுவரன்
பத்திரைக்குக் கேள்வன் பகரரிய— மெத்துமகஞ்
செய்த சிறுவிதிதன்றீ வேள்வியை யழித்தோற்
கையன்பரனையவமதித்த—செய்யமல
ராசனன்றனேர்சிரத்தையன்றுகிள்ளித்தேவருடை
நீசக்கெறுவடக்கு நின்மலனே—மீசுவரன்
ஆதிவயிரவற்குமன்றுவிண்ணேரைச்சிறைசெய்
நீதியிலாச்சூரைநெடுவேலான்—போதமரிற்
சித்ரவதைசெய்தசிவசுப்ரமண்யதேவனுக்கு
முத்திமுதற்றுணையாய்முன்பிறந்தோன்—நித்தியன்றன்
பங்கயத்தையொத்தபதத்தைப்பணியாமல்
மங்குலெனச்சிக்குமயிரதனைச்—செங்கனிக்கே
யூத்தைவாய்நேரெனவுமோடிநீர்பீழைசொரி
நேத்திரத்தைநீலோற்பலமெனவுங்—கோத்தநிரை
முத்தென்றுஞ்சொத்தைமுறுவறனைச்சீசளிகண்
மெத்திச்சொரிமூக்கைமென்குமிழா—யொத்தகுறும்
பீயுமழுக்கும்பிறக்கின்றநீள்செவியை
யாயவள்ளேநேரென்றறைந்துதினம்—நாயகராம்
பேரைமயக்கும்பெரும்பாவபீடமதா
நீருந்தசையுநிணமுமன்றிச்—சீரில்லாக்
கொங்கைதனைப்பங்கயத்தைக்கோங்கைநிகரெனவந்
தங்குமரசினிலைசர்ப்பபடம்—மங்காத
தேர்த்தட்டெனவுஞ்சீய்றுமல்குறனை
மார்ச்சாலநோக்கத்தைமாசிங்கத்—தேர்ச்சிபெறு

நோக்கமெனச்சிந்தனைசெய்நுண்ணறிவில்லார்போலத்
தாக்கணங்கைநேராமித்தையலென--மாக்கடரு
மங்கையர்மேற்பொங்கிமயல்கொண்டபாவியெற்குப்
பங்கமன்றிவேறேபலனுண்டோ—புங்கவனே
கோகனகஞ்சூதந்தேன்கொட்டுமசோகுமூல்லை
வாகுபெறுநீலமலரைத்தும்—வேகமுறு
பாணமெனத்தொடுத்துப்பாவக்குழிவிழுத்து
நாணமிலாக்காமனுக்குநாரியர்கள்—வீணுகும்
கண்வலைக்குஞ்சிக்கிக்கவலைகொள்ளுமென்மனதைப்
பண்படுத்திவைத்தபராபரனே—நண்பாகப்
பெற்றபிள்ளைசெய்த பெரும்பிழையைத்தந்தையர்தாய்
குற்றமெனக்கொள்ளார்குறைகூழூர்--கொற்றவனே
யன்னபடிநீயனுக்கிரகஞ் செய்தெனைநின்
நன்னிலையில்வைத்துநடாத்துவாய்—பன்னுகலை
கற்றகவிவாணரைப்போற்காரிகைநன்னூலறியாச்
சிற்றறிவைக்கொண்டசிறியேன்சொல்—சொற்குற்றஞ்
செப்புபொருட்குற்றந்தியவையும்நல்லவையாய்
ஒப்பமுடனேற்பாயுரவோனே—இப்புவியி
லுற்றகுலதெய்வமும்நீயுன்னையேநம்பினேன்
எற்றுநீர்ஞாலத்திருட்கடலி—னிற்றைவரை
திக்கறியாமாலுமிபோற்றேம்பித்திரிந்துலைந்தேன்
தக்கபுகழ்சுகத்தைத்தந்தாள்வாய்—மிக்கவனே
"எல்லாப்படியாலுமெண்ணிஞலிவ்வுடம்பு
பொல்லாப்புழுமலிநோய்புன்குரம்பை—நல்லா
ரறிந்திருப்பாரதலினைலாங்கமலநீர்போற்
பிறிந்திருப்பார்பேசார்பிறர்க்" கெனவே—அறைந்திட்ட
மூதுரையைத்தேர்ந்திலேன்முன்னவனேமூக்கணு
வாதியந்தமில்லாவரும்பொருளே—சோதியே
அன்னையும்நீஅப்பனும்நீஆனதுணைசுற்றமும்நீ
பின்னையுளபொருளும்பேறுநீ—நன்மூகமாய்
ஓடாமகனேமனக்கவலைகொள்ளாதே
யேடாகூடத்தையினிவிடுதி—கூடாத

கூட்டத்தைதீக்கிக்குணமாயிருவெனவே
நாட்டமுடன்கிருபைநல்காயோ—கேட்டினைச்செய்
தானவரைக்கொற்றத்தலைமைக்கயாசுரனை
வானவர்க்காய்க்கொன்றுவரங்கொடுத்தே—தேனுலவு
கற்பகநாடாளக்கருதுமுகில்வாகனனைப்
பொற்புடனேவைத்தபுனிதனே—சொற்பரவு
கொன்றைமணிமுடியாய்கோவிந்தரட்சகனே
துன்றுவலவைதுணைவனே—நன்றியிலாச்
சத்துருக்கள்மித்துருபோற்சார்ந்துநின்றேயென்றனக்கு
மெத்தனையோசெய்யுமிடையூறுகளு—முத்தமனே
செய்துமின்னுஞ்செய்யவுந்தான்செய்விக்கவுங்கருதி
மெய்யாய்வழிதேடும்வீணரையு—மையாவே
பூதபசாசுகளைப்புல்லரெமக்குவிடும்
வாதைதருபேய்பில்லிவஞ்சனையுஞ்—சோதிப்பாய்
சித்திவிநாயகனேதேவாதிதேவனே
சத்திகணபதியேதண்வீர—கத்தியெனுஞ்
செல்வசந்த்ரசேகரனேதீமையொன்றும்வாராம
லல்லல்வறுமையகற்றுவாய்—தொல்புவியில்
இப்பிறப்பிலல்லாமலெப்பிறப்பில்யான்வரினும்
அப்பிறப்பிலெல்லாமடியேனுன்—செப்புமலர்ப்
பாதமறவாதபத்தனுகும்படிசெய்
வேதங்களுக்கெட்டாவிண்ணவனே—ஆதிபரா
சித்தர்முனிவர்தெரிந்துரைசெய்யாயுள்வே
தத்தைமிகக்கற்றவறிவுடைம—ருத்துவரால்
தீராதகன்மநோய்தீர்க்கவல்லமாமருந்தே
சேராரைக்கண்டனஞ்செய்தீபமே—சீராக
வில்லறத்தில்யானிருந்தேயேற்றமூறைபிறழா
நல்லறத்தைச்செய்துநயப்புடனே—தொல்புவியில்
என்றேயத்தோடுமியம்புமெந்தநாடுநகர்
சென்றூலுஞ்சீர்சிறப்புச்செய்யவைத்தாய்—நன்றிதரு
சற்பாத்திரமக்கள்தங்குசுற்றமித்திரரோ

டற்புதமாய்வா ழவைத்தவண்ணலே—சிற்பர ம
வத்தனேமுத்திதருமாருயிரேபேரொளியே
முத்தனேமூடிகமூர்மூர்த்தியே—வித்தகனே
யெங்கள்குலதெய்வநீயல்லாலியாருண்டு
மங்காதகீர்த்திமகாதேவா—துங்கவனே
யெத்தனையோகுற்றங்கள்யான்செய்தேனிப்போது
கத்துகின்றபுன்சொல்லைக்கையேற்றே—யத்தனையு
நீக்கிப்பொறுப்பதுவுநின்கடமையல்லவோ
ஆக்கங்குலநலங்களானவெலாஞ்—சாக்காடு
மேவும்பொழுதிலுடன்வருமோமேலோனே
கோவேயுன்கண்ணருளைக்கொண்டல்லால்—பாவிகளுக்
கேற்றதஞ்சம்வேறுண்டோவேகனேயோகபரா
கூற்றனையுமோட்டிவிடுங்கொற்றவனே—சீற்றமிகு
சீயங்கரடிநரிசெந்நாய்விடப்பாம்பு
பாயும்புலியாம்பலமிருக—மோயாது
சீவனஞ்செய்தீவகத்துச்சென்றுலுமுன்றுணையே
ஆவதுவேறுருண்டனுசரிக்கத்—தாவறுசீர்த்
தத்துவமெஞ்ஞானசரமசரம்யாவினுக்கு
மத்துவிதக்கோவேயருள்.

முற்றிற்று

உ

அளவையம்பதி

தவளக்கிரி மாரியம்மன்

இரட்டை மணிமாலை

கோணேசர் பதிகம்

இயற்றியவர்:-

வைத்தியர் அ. கதிரித்தம்பி அவர்கள்

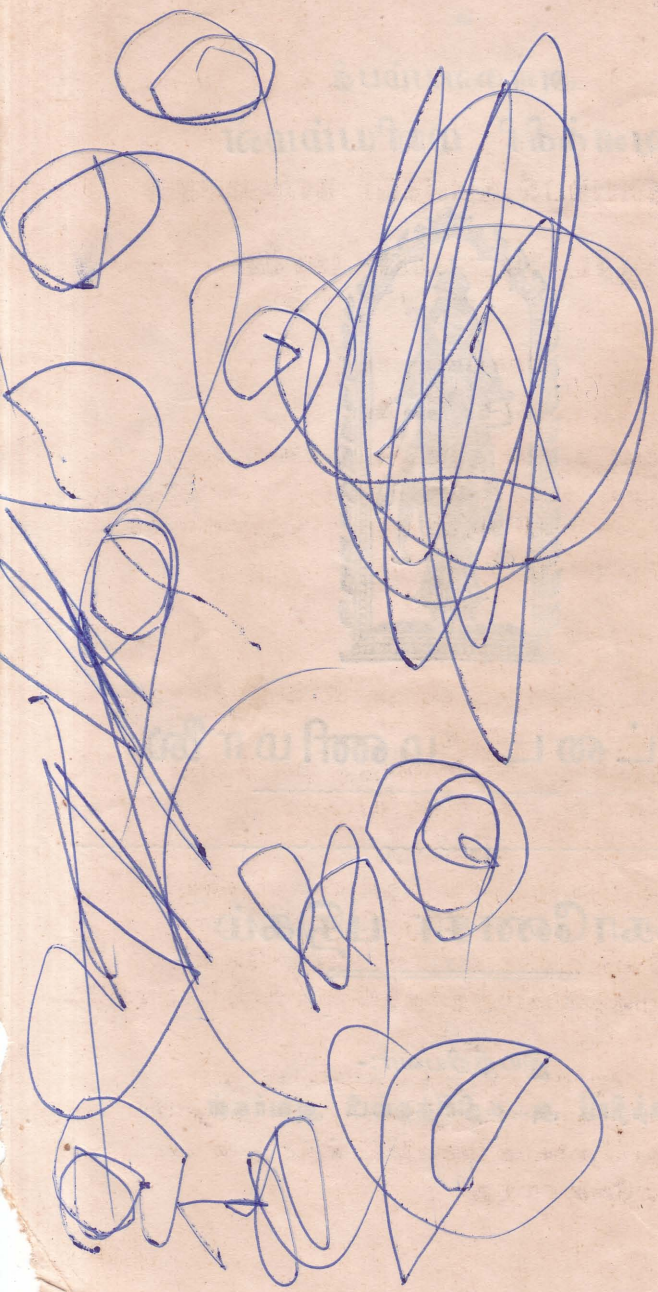

அளவையம்பதி தவளக்கிரி மாரியம்மன்

இரட்டை மணிமாலை

விநாயகர் காப்பு

நேரிசை வெண்பா

தண்ணுலவு சோலை தயங்குதவ ளக்கிரிவாழ்
விண்ணுலவு மாரியம்மன் மீதிலே — பண்ணுலவு
சீரா ரிரட்டைமணி மாலைசெப்பத் தென்னளவைக்
காரார் கயமுகன்றுள் காப்பு.

நூல்

காப்பு - வெண்பா

பாமேவு ரட்டைமணி மாலைதவ ளக்கிரிவாழ்
மாமேவு மாரிமேற் பாடுதற்கு — தேமேவு
வெற்பெறிந்த செந்திநகர் வேலவற்கு முன்பிறந்த
கற்பகத்தின் பொற்பதங்கள் காப்பு. 1

கலித்துறை

காப்பது நின்கட ணுதமெமை நிதங் கண்மணியே
மாப்பெரு மாட்டி தவளக் கிரிப்பதி மாரியம்மா
ஆப்பி லிடுக்கி லகப்பட்ட வானர மாயிருந்தேன்
கூப்பிட் டழைத்துக் குறைதீர்த்த மெல்லியற் கோமளமே

வெண்பா

கோமளமே மாரிமுத்தே கூறுதவ ளக்கிரிவாழ்
தீமைபுரி கொற்றவராஞ் செற்றவரை — பூமிதனில்
நிக்கிரகஞ் செய்தெம்மை நீக்கியிரட் சித்தலுன்றன் 3
தக்ககட னல்லவோ சாற்று.

கலித்துறை

சாற்றுவ தென்னவுன் தண்ணளி யால்சிறை
தான் தவிர்த்தாய்
கூற்றுவ ரன்ன கொடியோரைக் கண்டிக்கக்
கூடிய நீ
மாற்றி யெனக்கிட்ட தீர்ப்பை விலக்கிடுன்
மைந்தனென்றே
போற்றித் துதிப்பன் தவளக் கிரிப்பதிப்
பூங்கொடியே. 4

வெண்பா

கொடிநே ரிடையாளே கோதையே மாரி
வடிவே தவளகிரி மன்னும் — பிடிநடையாய்
புத்திரன் செய்திங்கைப் பிதாப்பொறுத்தல் போலவே
சித்தம்வைத் தாள்வாய் சிறந்து. 5

கலித்துறை

சிறந்த தபோதனர் தங்கட் கரிய திருவுருவே
மறந்தனை யோதவ ளகிரி மேவிய மாரிமுத்தே
அறந்திக ழன்னை யுமன்பனு நீபிழை யானவெல்லாம்
பறந்திட நின்னருள் பாலித் திடுகுவை பைந்தொடியே 6

வெண்பா

பைந்தொடியே சீதளாய் பாச வினைநீக்குஞ்
சுந்தரமே தேமொழியே சோதியே — நிந்தைபுரி
துட்டர் கெறுவகற்றித் தூயதவ ளக்கிரிவாழ்
கட்டழகி காப்பாய் கனிந்து. 7

கலித்துறை

கனிந்தே மனதி லுனைத்துதிப் போர்க்குக்
கருணைசெய்வாய்
மனந்தேம்பி நிற்கு மெனதிடர் நீக்கிடு
மாரிமுத்தே

சினந்தே யிகழ்ந்தெமைக் கைவிடில் யாரினித்
தேற்றிடுவார்
தனந்தா னியங்கள் நிறைதவ ளக்கிரிச்
சிற்சத்தியே 8

வெண்பா

சத்திமக மாரிதவளக்கிரிப்பதியாய்
பத்தி யுடனேபணிபவர்க்கு—வித்தையொடு
செல்வந்திகழவைக்குஞ் சிருடையமாரியம்மா
புல்லறிவன் சொற்கிரங்கிப்போது. 9

கலித்துறை

போதுகைக்கொண்டுன் மலர்ப் பாதம்
பூசிக்கும் புண்ணியர்போல்
தீதுடையேன்புகல் சொற்பொருட்
குற்றங்கள் தீர்ப்பவள்நீ
போதமும்செல்வமும்தந்தெம்
வறுமையைப் போக்கிடுபூந்
தாதவிழ்சோலைத் தவளக்
கிரிப்பதித்தற்பரையே. 10

வெண்பா

பரையே தவளகிரிப் பைங்கிளியே செந்தா
மரையே யனையே மறவேன் -- திரைசூழும்
பூதலத்தி லெவ்விடத்துப் போனலு மென்றனக்கு
நீதுணையாய்நிற்பாய் நிதம். 11

கலித்துறை

நிதமுமுன் சேவை புரிவோரைப்
போல நினைந்தெனையுன்
பதமலர் வாழ்த்தித் துதிக்க
வருள்தரு பைங்கிளியே
சதமல்ல வேயிந்த வாழ்வெனப்
போற்றுந் தபோதனர்க்கும்
புதுமை யதாகத் தவளக்
கிரியுறை பூந்திருவே 12

வெண்பா

திருவே திருவுடைய செல்வமே தேனே
அருவா யுருவா யநாதி—சருவமுமாய்
வீற்றிருக்கு மாரி விளங்குதவ ளக்கிரியாய்
தேற்றரவு தாநீ தினம். 13

கலித்துறை

தினைப்போது தானும் மனதி
னுனைத்துதி செய்துவரில்
கனத்தோடு போதக் கலையமு
தூட்டுவை கண்மணியே
அனைக்கே நிகரென வுன்றனை
நம்பிய அற்பனுக்கே
தனத்தா லுயர்தவ ளக்கிரி
மாரி தயவு செய்யே. 14

வெண்பா

செய்ய புஜமீது சீரார் வளங்கணிறை
துய்யதவ ளக்கிரிவாழ் தோகையே -- வெய்யவர்செய்
மாசகற்று மாரிமுத்தே மாதாவே யென்றனக்குக்
காசினியி லுன்கிருபை காட்டு 15

கலித்துறை

காட்டுன் கிருபைம ழையெனப் போற்றிடுகான்முளை யாம்
மோட்டுக் கவிசொலும் வன்கண்ண ருகுமிம் மூடனையே
நாட்டிற் பிரபல்ய மாக்கிடு வாய்நங்கை மாரியம்மா
வாட்ட முறுத தவளக் கிரிமட மாமயிலே 16

வெண்பா

மயிலே யெனதுதுயர் மாற்றவல்ல மானே
குயிலே குணக்கடலே கோதாய் -- புயல்வானம்
நின்றுசொரி யும்வளஞ்சேர் நித்தியமே வாதவளக்
குன்றே யுனைத்துதிப் போர்க்கு. 17

கலித்துறை

துதிசேர் தவளக் கிரிமேவு
பான்மொழித் தோகையரே
மதிசேர் கலிஞருரை போல
வென்கவி வையகத்தில்
விதியா யெவரும் புகழ்ந்துனைப்
பாடலிடையளிப்பாய்
நதிபோ லருண்மழை யாவர்க்கு
நல்கிடு நாயகமே. 18

வெண்பா

நாயகமே நன்மணியே நாட்டுதவ ளக்கிரிவாழ்
தூய மணி விளக்கே சோதியே -- தாயு நீ
தந்தையு நீ சுற்றமு நீ தக்கபொறை மாரியுன்றன்
மைந்தனெனப் பாவிப்பாய் மற்று, 19

கலித்துறை

மற்றே ருரையுஞ் சொல
வறியாத வறியவனைக்
குற்றவேல் செய்யும் படிவைத்த
மாரிக் குலக்கொழுந்தே
சற்றே தயைசெய் தவளக்
கிரிப்பதித் தண்ணளியே
வற்றுத கல்வியுஞ் செல்வமுந்
தந்திந்த மானிலத்தே. 20

முற்றிற்று.

கோணேசர் பதிகம்

வெண்பா

பூமேவு கோணலிங்க புங்கவன்மே லெங்குறையைப்
பாமேவு நற்பதிகம் பாடவே -- தேமேவும்
அற்புதத்தைத் தொந்திவயிற் றைங்கரத்தைக் குஞ்சரத்தைக்
கற்பகத்தைக் கைதொழுவோங் காண்.

கலித்துறை

சீராருங் கோண லிங்கேசா வுன்பாத தெரிசனையை
நேராயஎங்கண்டி தோத்திரஞ் செய்யநினைத்ததனால்
பேராக வங்கம தேறிவர வுன்றன் பேரருள்தந்
தேராரு நல்வள மாருத மீந்தரு ளெம்மிறையே 1.

இறையே யுனையன்றி யெங்களுக்கார்துணை யீன்றவர்கள்
முறையே யெனச்சொலும் புத்திரர்க் கன்பு மொழிந்தவர்கள்
குறையே தமின்றி யனுசரிப் பாரந்தக் கொள்கையைப் போல்
நிறைவாய்க் கிருபை தருவாய் மலையுறை நின்மலனே.
2.

நின்மல நிஷ்கள பார்பதிநேச நிருத்த தில்லைப்
பொன்மய வம்பல வாண பராபர பூரணனே
சின்மய கோணலிங் கேச வெமதிடர் தீரவளி
நன்னயங் கொண்டு வளமாய் வரவருள் நல்குவையே 3

நல்லாருஞ் சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வுமிந் நானிலத்தில்
எல்லாம் விழிமயக் காகுநின் பாத விணைமலரே
யல்லாமல் வேறினி யார்துணை செய்குவ ராதிபரர்
சொல்லா லுயர்ந்த திரிகோண லிங்க சுடரொளியே.
4

ஒளியே யொளிக்கு ளுருவேயெம் முள்ளத் துறைபரனே
வெளியே கலியுகந் தன்னில் வரந்தரும் வேலவனே
வளியே யெனத்தந்த கோணலிங் கேச வளிவரவன்
னளியே புரிந்துநன் னுவாய் துறைசெல்ல வன்புவையே
5.

வையம் பரவு மாலைமகி பாவுமை மாதபங்கா
செய்யும் வகையின்றி நற்சா கரத்திற் றிகைத்திடுமெம்
மெய்யில் வருத்தத்தை நீக்கிடு மாலுமி மேலுனது
துய்ய திருபை புரிவாய்நின் பாதத் துணைதுணையே.
6.

துணையான தெய்வ முனையன்றி வேறில்லைத் தொல்லுலகில்
பணைமேவு மாமலை யீசா விளங்கு பராபரனே
இணைமா மலர்ப்பத மேத்தின மெம்மிட ரேகவுன்றன்
அணையாய்ப் புணைவந் தருள்வாய் குருபர ஐம்முகனே
7.

ஐம்முகா வைங்கரன் றன்னை யினிதரு ளாதிபரா
வெம்மிடர் தீரவுன் பாதாம் புயத்தினை யேத்துகின்றேம்
செம்மலும்நீ யெங்கள் தெய்வமு நீதிருச் செல்வமுநீ
மெய்மைய தாய்வருவாய் கோணலிங்கத்து விண்ணவனே
8.

விண்ணவ னேவளி த்ந்தரு ளாயெனில் விம்மலுறு
மண்ணவ ராகிய யாமென்ன செய்குவம் மாலுமிக்குன்
தண்ணளி யீந்து சுகவழி காட்டித் தடங்கடல்சேர்
பண்ணமக் கோணலிங் கேசாவுன் னற்றுணை பார்க்கவையே
9.

வையகத் தேவரும் வானகத் தேவரும் வாழ்த்துகின்ற
மெய்ய குருபர போற்றியெம் பாலினின் மேற்குறைகள்
ஐய திருவுளத் தெண்ணாது காத்திடு மாதிபரா
செய்ய திருமலை வாசா வருள் பொழி சீர்பெறவே.
10.

முற்றிற்று

காறி பிளவ்ஸ்	3	-	15.00
,, ,,	2	-	11.00
மக்ரி		-	10.00
பிளவ்ஸ்		-	8.00
உள்பாவாடை	3	-	15.00
ஓராட்பி	2	-	10.00
ஓவல்		-	10.00
			80.00
			10.
			16.00
			96.00

மொழியரசி அச்சகம்

அளவெட்டி.

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆர
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் போக்கும
புழுத்தலைப் புலையனேன் றனக்கு
செம்மையே யாய சிவபத மளித்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
இம்மையே யுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

மொழியரசி அச்சகம், ஆனவெட்டி